

La significació dels números està especificada dins de l'article (Foto M)

La maqueta explicativa de les obres

Així serà l'ampliació de l'estació de Portbou

PORTBOU (De la nostra Redacció). — PUNT.DIARI ha tingut accés a la maqueta que reflecteix l'ampliació de l'estació. Aquesta maqueta ha estat realitzada per Joaquim Nogués Hernández, ex batlle de la vila i responsable de Transfesa i per Maite Novés Garriga. L'escala és a 1/20.000 i és propietat de Jaume Puos i Marés, industrial de la construcció i un dels responsables de part de les obres d'ampliació, destinades a augmentar la superfície de maniobres amb els dos amples de vies —francès i espanyol—, dotació de tota mena de serveis, i construcció de dues terminals de contenadors.

EL PROJECTE DE VILAMALLA

Aquestes obres, que suposen per a la RENFE uns dos mil milions de pessetes, sembla que

acabaran definitivament, amb el vell projecte de fer a Vilamalla la super-estació figuerenca, fent-hi arribar a l'ensem el famós tercer rail. La nova instal·lació portbouenca significarà una millora pel comerç del poble, car es preveu un trasvassament de mà d'obra des de Cervera, primer poble francès, així com de personal d'agències de Duana.

DETALLS DE L'AMPLIACIÓ

Si seguim la maqueta podem veure fins on arriba l'ampliació: 1.— Cinc noves vies per a mercaderies —ja col·locades— i dues mortes. 2.— Terminal de contenadors —una ja és feta—. 3.— Estació de passatgers —per les seves vies ja no passaran trens de mercaderies—. 4.— Esplanada guanyada sobre la ribe-

ra. 5.— Situació del tunel «espanyol». 6.— Túnel «francès». Al seu costat s'hi construirà un altre, sense sortida, per a maniobres. 7.— Les Tres Platgetes, convertides en una per obra de les tones de pedres que s'hi han abocat procedents de l'Estació. 9.— El camp de futbol que en una altra ampliació podria desaparèixer. 9.— La pintoresca badia de Portbou.

Sant Feliu de Guíxols

Preparen un homenatge al President Irla

SANT FELIU DE GUÍXOLS (Del nostre corresponçal). — La Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols estan preparant, conjuntament, un homenatge al que fou Tercer President de la Generalitat, Josep Irla. En l'homenatge, que està previst per aquest hivern, hi entra un seguit d'actuacions, la principal de les quals serà el trasllat de les restes mortals del President desde St. Raphael (França) a Sant Feliu de Guíxols. En motiu de l'homenatge s'ha organitzat també un Concurs d'Articles Periòdics. Les bases d'aquest concurs són les següents:

Primera. — Essent la finalitat donar a conèixer al poble de Catalunya les vicissituds de la nostra Institució en els anys que fou foragitada del nostre País i el paper cabdal que per a la seva imprescindible continuïtat històrica jugà Josep Irla i Bosch, el tema del concurs és: L'exili polític català durant la presidència Irla.

Segona. — Els textos han d'ésser inèdits o bé apareguts en qualsevol publicació

periòdica editada a Catalunya fins el dia 5 d'octubre de 1981.

Tercera. — L'extensió no podrà ser inferior a cinc folios mecanografiats a doble espai.

Quarta. — Les persones optants al premi hauran d'enviar per duplicat l'original o xerocòpia de l'article a la Comissió de l'homenatge al Tercer President Irla —apartat 77— Sant Feliu de Guíxols, per correu certificat abans del dia 5 d'octubre de 1981.

Quinta. — S'estableixen els premis següents: un primer de 20.000 pessetes i un segon de 10.000 pessetes, segons la valoració d'un Jurat, la composició del qual serà: Josep Benet, Felip Calvet, Jaume Sobrequés, Francesc Callicó i Narcís Masferrer.

Sexta. — La decisió del Jurat, que serà inapel·lable, es donarà a conèixer el dia 24 d'octubre de 1981.

Important. — Es consideraran preferents els treballs que facin especial incidència en la figura del President Irla.

Caldes de Malavella

Molta participació popular a la Festa Major d'enguany

CALDES DE MALAVELLA (Del nostre corresponçal X. Domingo). — La festa major d'enguany començava divendres al vespre amb dos coses ben tradicionals a Caldes de Malavella: per una banda a 2/4 de deu, els gegants sortien del Casal, i començaven una cercavila per tot el poble fent sortir a tota la gent de les cases al ritme del grup «Mariachi Alegria Ranchera» que marquen el pas. Arribats a la plaça de l'Església, es disparava una espectacular traca lluminosa, i s'empenava el cel de coets com cada any per aquestes dates.

Ja dins els actes del dissabte, es va celebrar una altra cercavila, aquesta a càrrec del Grup «Taronjada natural» que també va recórrer tots els carrers del poble empenant-los de colors mentre tothom ballava amb alegria.

A les set de la tarda, l'orquestra Maravella va començar la seva actuació amb un esplèndid concert de música de tota mena a l'envelat: Clàssica, catalana, popular, moderna, etc.

Temps d'anar a sopar. Quasi sense que l'orquestra parés de tocar, va tenir lloc una audició de sardanes a la plaça de l'església, per continuar amb un altre ball a l'envelat.

El diumenge va ser un dia de activitat esportiva principalment, però tampoc va faltar-hi la sessió de ball, que aquesta vegada fou a càrrec de l'Orquestra Selvatana i el conjunt Crema Catalana. A la tarda, va actuar la companyia teatral Teresa Rabal amb el seu espectacle Veo-Veo, que va omplir les dues sessions que es van dur a terme.

Ja al darrer dia de la festa, els actes començaren amb dues

Les pubilles grans elegides el darrer dia de l'envelat. A la foto petita, les pubilles menudes

audicions de sardanes, una al matí i una altra a la tarda, per continuar amb una funció de teatre que va omplir l'envelat de gent i de rialles, amb la obra còmica «El fabricant de fills», a càrrec de la companyia Ferran Rigual.

Al vespre, va haver-hi un ball fi de festa amb l'elecció de la pubilla de Caldes per votació popular. Van fer-se dues eleccions, la de la pubilleta per noietes de

quatre a vuit anys, la de la Pubilla Local, per a senyores més grans. A mitja sessió de ball van donar-se a conèixer els resultats, i les guanyadores d'entre totes les candidates foren mare i filla, Na Carme Castillo i la nena Enma Esteva. Les dames d'honor de la Pubilla local foren M. Teresa López i Amparo Fructuoso, a les que varen ésser lliurats uns rams de flors al igual que a les demés pubilles.

PLAÇA MAJOR

«Sol i havaneres»

«Sol i flamenco» era més o menys el lema que es feia servir per promocionar el turisme a la Costa Brava, i en això no ens diferenciàvem pas en res amb la Costa del Sol. Els espectacles que s'oferien als turistes tenien sempre com a número fort el flamenc. Les botigues oferien al turista tota mena de figures de «baillores i baillores». Bé, aquí també hi podríem afegir els toros, encara que a Catalunya no ha estat pas l'espectacle fort per raons que ara no voldria pas entrar-hi a discutir.

D'uns anys ençà i gairebé diria aquests dos o tres darrers, el lema crec que bé es podria canviar pel de «sol i havaneres». Aquestes s'han estès com la pólvora, mentre cada dia hi ha nous grups que les canten. No hi ha dia que no n'hi hagi cantada, amb el seu imprescindible cremat, en algun racó de la nostra costa. Segurament que els estudiosos de l'havanera em dirien que s'ha perdut el sentit real del que era i ha de ser l'havanera i que la cantada d'havaneres s'ha convertit en un espectacle de masses. Estem d'acord. Però hem d'acordar que això és una conseqüència de la massificació de la nostra societat i aquest fet el podem també constatar en altres activitats, en uns temps molt espontànies i ara consumistes.

Prefereixo sentir unes havaneres dintre una taverna, amb un grup reduït que no solament les canta sinó que les fa. Em sembla que tots estariem d'acord. Amb tot, m'entusiasma i m'apassiona sentir la «Bella Lola» i «El meu avui» assegut prop del mar i amb la música de l'aigua tot acompanyant les veus dels cantaires. Els nombrosos grups de cantaires d'havaneres fan que aquestes siguin cada cop més conegudes tant per la gent del país com dels estrangers, que hi van trobant gust i les van saborejant. Amb les havaneres ha passa una mica com amb la sardana. No podem imaginar-nos ja un estiu sense la nostra dansa, com ben aviat no hi haurà estiu sense havaneres. I amb tot això, Catalunya va re-troband dia a dia la seva pròpia personalitat.

Pep Collell